

5te Linie staar: „I 1ste Lønningsklasse med 3 480 Kr., stigende hvert 3die Aar til 5 280 Kr.“, og i næste Linie: „I 2den Lønningsklasse med 2 820 Kr. *aarlig*, stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. til 4 620 Kr. *aarlig*“. Der staar „stigende hvert 3die Aar“ for 2den og 3die Lønningsklasse, men ikke for 1ste Lønningsklasse. Jeg gaar ud fra, at det maa være en Trykfejl eller en Forglemmelse i Teksten. Men jeg sagde før, at jeg mente, der var Tal, der ikke kunde være rigtige, og jeg skal lige, uden i øvrigt at gaa dybere ind paa det, nævne, hvad det er, jeg mener. Det hedder i Bemærkningerne til Punkterne 13—14 i Lovforslaget om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg: „Merudgiften ved Forslagets Gennemførelse bliver for hvert Embede ca. 325 Kr. *aarlig*, for hele Landet ca. 375 000 Kr. *aarlig*“. Det kan jo ikke være Tilfældet; det er jo givet, at det maa være forkert. Vil man se efter, vil man snart finde ud af, at Beløbet maa blive endda noget større end det, der nævnes dér. Jeg beklager, at der ikke er statistiske Meddelelser i disse Bemærkninger, som har muliggjort, at man i nogen Grad kunde overse Lovforslagenes økonomiske Rækkevidde, men jeg har forsøgt paa Grundlag af Kirkelig Aarvog for 1923 at lave en Slags Statistik og regne ud, hvad disse Udgifter vil føre med sig. Nu er det ikke, fordi jeg mener, at Kirkelig Aarvog er absolut ufejlbarlig, jeg har, medens jeg har syslet med dette Arbejde, fundet enkelte aabenbare Fejl deri, men i al Almindelighed tror jeg at turde sige, at det er det Arbejde, vi i alt Fald bedst kan stole paa af det, der er gjort fra privat Side. Dér har jeg fundet ud af, at der herhjemme var 92 Provster, 2 049 Kirker o. s. v., og saa har jeg regnet ud, hvor mange Sognepræster og residerende Kapellaner der har været, og jeg har fundet ud af, at der er godt og vel 1 400 ansatte Præster herhjemme, som kommer ind under Bestemmelserne i disse to Lovforslag. [Og naar jeg, hvad jeg har gjort, anslaaer Boligfradraget til en Forbedring, om jeg saa maa sige, for Præsterne paa ca. 350 Kr. gennemsnitlig, viser det sig, at man kommer endda noget op over 400 000 Kr. som Udgift for Staten eller for Fællesfonden paa det Omraade alene. Vil man dertil lægge den Pensionsudgift, som Tid efter anden vil fremkomme ved, at Stiftsprovsternes Tillæg og Provstelønnen bliver pensionsgivende, vil man komme op paa adskillige Tusinder til. Hvor meget det i det hele taget omtrentlig kan blive, tør jeg ikke sige noget om, fordi

man har været henvist til nøjsommeligt at lede det op her og dér, og derved kan jo let fremkomme Resultater, som er i nogen Grad misvisende. Men jeg har forsøgt paa forskellig Maade, og Resultatet af det har, som sagt, været, at dette med de 375 000 Kr., som er nævnt i Bemærkningerne, tror jeg ingen Steder hører hjemme, det bliver betydeligt mere, ja, maaske nær op til 100 000 Kr. mere.

Jeg skal ikke trætte med flere Bemærkninger paa denne Tid af Dagen, men kun sige saa meget: Vi fra vor Side maa forbeholde os at gøre vor Indsats i Udvalget for at faa det bedst mulige ud af det i Overensstemmelse med de Linier, der er optrukket af mit Partis Ordfører ved Tjenestemandsløvens Behandling (Valdemar Olsen) og i Overensstemmelse med de forskellige Bemærkninger, som jeg her har gjort om de to foreliggende Lovforslag ud fra den Grundbetragtning, at den danske Præstestand selv mindst af alle er tjent med, at der bliver givet den en merbegünstiget Stilling i Forhold til alle andre Tjenestemænd i de vanskelige Tider, vi lever i. Det er ikke let i vanskelige Tider at gaa ind under Nøjsomhedens Aag, dens Byrde er tung at bære, men Præsterne er dem, der mindst af alle kan være tjent med delvis at staa udenfor, medens alle andre slæber af Sted med den Byrde, som bliver dem paalagt, paa den Maade, de nu kan.

Johannes Lou: Venstres ærede Ordfører (Henrik Jensen) begyndte sit Indlæg i denne Behandling med at sige, at Lovforslaget var et Led i Regeringens almindelige Nedskeringsplan. Den sidste ærede Taler (Kammersgaard) har jo vist, hvor camoufleret Lovforslagene er i saa Henseende, og det er ogsaa ganske mærkværdigt, at der netop ikke i dette Lovforslag findes en reel, ganske reel Opgørelse over, hvad Staten sparer, og hvad Folk faar af forøgede Udgifter ved det. Thi det er jo rigtigt, at paa Bortkassen af Konjunktur- og Stedstillæg tjener Staten nogle Penge, men de Penge, som Staten her tjener, bliver jo af den kirkelige Ligning paalagt Befolkningen som en forøget Kirkeskat. Skat til Staten, Skat til Kirken, det bliver jo det samme, her bliver ikke nogen Besparelse for Befolkningen, her bliver en reel Udgiftsforøgelse. Man kan lige saa godt se Sandheden i Øjnene og bedømme Lovforslagene ud fra de reelle Forhold som camouflere noget som helst.

Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard var inde paa forskellig Kritik, og han talte om Provsternes Pensionering, om Staten